

Nezbytnou vlastností režiséra je představitost

ZDENKA LUKEŠOVÁ

Plzeň, Praha – Milým a vzácným hostem letošního ročníku MFF JUNIORFEST je významný český režisér **Karel Smyczek**, který natočil mnohé oblíbené a ceněné filmy, třeba Sněženky a machři nebo Lotrando a Zubejda. Z jeho dílny jsou také seriály Bylo nás pět či aktuálně vysílání – Špačkovi v síti času.

Jedíte rád na filmové festivaly?

Musím se pochlibit, že jsem v rámci festivalů procestoval kus světa. Díky svým filmům jsem tak nahlédl do zemí, o kterých jsem si myslel, že je nikdy nemohu vidět. Leč, to je už drahé let. Jinak festivaly moc nevyhledávám. Proto i do Zlína nebo Karlových Varů jezdím spíš na otočku, abych se mohl potkat s přáteli, o které jinde nezavádím.

Na Juniorfestu se bude promítat

film Jen si tak trochu písknout. Jak na něj vzpomínáte?

Na „Písknutí“ vzpomínám s velkým sentimentem. Vždyť to byl můj první samostatný film na Barrandově. Teď mne ale hlavně zajímá, jak bude dnes přijat diváky. Jestli už nebude nudit. V době svého vzniku měl úplně jiné podtexty, které už dneska, naštěstí, ztratily své významy. Ovšem vidět mladounkého Mišu Suchánka, to může být také docela legranda.

Jaký byl první impulz k natočení knihy Bylo nás pět?

Prvním impulzem bylo zadání České televize autorovi scénáře Ondřeji Vogeltanzovi, aby se Poláčkovu předlohu pokusil přetavit do dramatického tvaru. Až potom jsem byl k realizaci přizván já. Je až s podivem, že to někdo neudělal už dávno před námi. Knížka byla dlouho považována svým charakterem vy-

právění za nefilmovatelnou.

Jaké vlastnosti a dovednosti jsou nezbytné pro režiséra?

Představitost a trpělivost. A pochopitelně elementární znalost řemesla, která je podstatná proto, aby člověk věděl nebo aspoň tušil, jakými prostředky dospěje k vyjádření nějaké myšlenky, jak vzbudí emoce, či jak diváka pobaví. A někdy je to zatroleně složité.

Existují nějaké zásadní vlastnosti a dovednosti, bez kterých se neobejde dětská hvězda?

Podle mého je to přirozenost a schopnost opakovat akce i slova stejně bezprostředně, jako by to prožívali poprvé. Jo – a také je nezanedbatelná jistá správná míra ctizálosti. Zdůrazňuji „správná“.

Jaký musí být adept na dětskou roli, aby byl vámi vybrán?

Musí zaujmout. Což je pochopitelně široký pojem. A také jde o to, jak odpovídá představě té nebo oné role. Ale víte, jak to chodí. . . Na hlavní roli Jen si tak trochu písknout jsme hledali vyčouhlého kluka, ale nakonec to hrál poměrně nevelký Dan Šedivák a ještě ve svém saku, ve kterém stále chodil v civilu. Nikdy by mne nenapadlo obléknout takovouto filmovou postavu právě do saka.

Jak by asi vypadal žebříček sestavený z vašich největších filmových a seriálových rošťáků/lumpů?

A proč né rošťáček/ lumpic? Jo, děvčátka umí natáčení také pěkně zkomplikovat... Ale v mém případě bych asi řekl Michal Suchánek, potom zase Michal Suchánek, pak dlouho nic a až někde dál se krčí Jan Antonín Duchoslav. Ale pozor! Týká se to blbnutí hlavně mimo natáčení. Řekl bych „po práci“.

Oliver Ewy: Je tolik hezkých příběhů!

Plzeň – Jedním z významných hostů letošního JUNIORFESTU je německý herec **Oliver Ewy**.

Proč ses rozhodl přijet na JUNIORFEST?

Příběhy mohou být velice cenné, obzvláště proto, že neslouží jen k pobavení, ale často mají také hlubší smysl, například dobrodružné nebo příběhy o přátelství: jsou mnohdy pravdivé. A protože jsou filmy hned vedle knih nejlepším nositelem těchto příběhů, je důležité tuto formu umění uchovávat. A protože jsou dětské filmy určeny právě k tomuto účelu, považuji příběhy pro mladé diváky za velmi podstatné. A protože JUNIORFEST umožňuje mladým divákům přístup právě k takovýmto příběhům, rozhodl jsem se tento festival navštívit.

Znáš nějaké české pohádky? Viděl jsi některý český film, například Oscarem oceněného Kolju nebo na Oscara nominovanou Obecnou školu Zdeňka Svěráka?

Nejkrásnější česká filmová pohádka jsou pro mě za všech okolností Tři oříšky pro Popelku režiséra Václava Vorlíčka z roku 1973. Na této pohádce je přesně vidět, jak pěkně mohou být příběhy vyprávěny. A jelikož ji mám opravdu velice rád,

patří k mému každoročnímu povinnému programu. Mimochodem, Václava Vorlíčka bych si přál jednou potkat! Obecnou školu Zdeňka Svěráka jsem viděl. Grandiózní film grandiózního autora. Zdeněk a Jan Svěrákovi si o pět let později Oscara za Kolju rozhodně zasloužili. Bohužel, Obecná škola není v německém znění na DVD k sehnání.

Který německý film byl tvůj oblíbený, když jsi byl malý?

Nemám oblíbené filmy, protože je tolik hezkých příběhů, že by nebylo fér říkat, že je jen jeden, který se mi líbí nejvíc. Ale hodně se mi líbil Emil a detektivové od Ericha Kästnera z roku 1929. Navíc existuje ještě jedno skvělé filmové zpracování od Franzisky Buch z roku 2001. A také jsem vyrostl na Harry Potterovi. Je jedno, jestli jsou trochu nostalgické nebo naopak moderní, oba filmy mají něco společného, úchvatný příběh.

Na co se těšíš, až přijedeš do Horšovského Týna? Jak dlouho se zdržíš?

Těším se hlavně na české filmy, které budou na festivalu uvedeny. Navštívím JUNIORFEST po dobu tří dnů a doufám, že jich stihnu zhlédnout co nej-

víc. Všechna tři festivalová města jsou prý hezká, takže doufám, že si kromě samých filmů najdu čas se tam alespoň trochu porozhlédnout. Třeba Divadlo Josefa Kajetána Tyla v Plzni by stálo za návštěvu – docela dost věcí na 72 hodin. Mysím, že budu potřebovat přísný rozvrh!

Jsi sportovní typ. Minulý rok festival navštívil herec Jan Tříska, který každé ráno v Horšovském Týně vyrážel běhat. Co můžeme očekávat od tebe? Co je tvoje sportovní parketa?

Myslím, že svého hereckého kolegu Jana napodobím a ráno vyrazím obdivovat krásy historického centra Plzně. Možná se to někdy stane tradicí JUNIORFESTU! Jinak nejraději hraju fotbal. Ale hrát fotbal v pět hodin ráno v centru Plzně není zrovna dobrý nápad!

V prosinci bude mít ve Švýcarsku premiéru tvůj nejnovější film Černí bratři (Die Schwarzen Brüder). Pokud se nepletu, je to tvůj první velký filmový projekt. Co tě během natáčení nadchlo?

Správně, Černí bratři byli můj první velký filmový projekt, i když jsem vyrostl na divadle a mohl účinkovat již v několika skvělých produkcích. Moje poslední velká role byla hlavní role Peera Gynta ve stejnojmenné opeře. Dohromady jsem hrál již ve více než stovce inscenací. Natáčení Černých bratrů bylo vzrušující – skvělá spolupráce s oscarovým režisérem Xavierem Kollerem a mými mladšími hereckými kolegy Fynnem Henkelem a Rubym O. Feem mě uchvátila. Cestovali jsme spolu přes dva měsíce z jednoho místa natáčení na druhé a poznali přitom skvělá prostředí. Film byl totiž natáčen na původních dějištích ve Švýcarsku a Itálii.